

Милован Митровић*

ВЛАДИМИР Б. МИЛИЋ
(1938 2013)

Рођен је у Београду 14. децембра 1938, где је и преминуо 6. новембра 2013. године. У Београду је завршио основну школу, Прву мушку гимназију и Филозофски факултет, Група за социологију, где је дипломирао 1965. Запослио се у Савезном заводу за статистику, а потом у стручној служби СКЈ. На Правном факултету Универзитета у Београду изабран је 1. марта 1972. у звање асистента за предмет Општа социологија, да би за исти предмет 1976. био изабран у звање доцента, 1982. ванредног, а 1986. и редовног професора. Магистарски рад под насловом Друштвено професионалне групе и друштвена структура одбранио је 1970, а докторску дисертацију под насловом Утицај индустријализације на социјалну структуру Југославије 1975. године, на Правном факултету у Београду. У два мандата је биран за декана Правог факултета у Београду на којем је ову најодговорнију дужност вршио од 2001. до 2004. године, све до пензионисања.

У својој научној и професорској каријери Владимир Милић је написао више монографија и уџбеника, као и велики број научних и стручних чланака, водио неколико социолошких пројеката, учествовао у више емпиријских социолошких истраживања и одржао велики број предавања на основним и последипломским студијама на више факултета и универзитета у земљи и иностранству. Најпознатије његове монографије су: Комунални систем и вишенационална заједница (Нови Сад 1976); Промене у социјалној структури Југославије (Београд, 1971); Лице и наличје технократије (Суботица, 1981); Социјални портрет партије (Београд, 1984); Критичка теорија савременог друштва (Београд, 1991); Основи методологије искуственог истраживања у друштвеним наукама (Београд, 2011). Коаутор је (са М. Печујлићем) уџбеника Социологија (1991) и Методологија

* Аутор је редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду.

друштвених наука (1991), и више емпиријских студија које су произашле из социолошких пројеката које је он водио или је у њима био један од главних истраживача. У тим пројектима и истраживањима сарађивао је с Институтом друштвених наука, Институтом за политичке студије, Институтом за политичке односе и с Факултетом политичких наука у Београду, као и с истраживачким центрима и факултетима у Новом Саду, Подгорици, Скопљу, али и с Институтом за друштвена истраживања и Народним универзитетом Кине у Пекингу, где је по позиву одржао и више предавања.

За председника Социолошког друштва Србије изабран је 1989, а као члан Међународног удружења за социологију учествовао је са својим стручним прилозима на међународним скуповима социолога.

Владимир Милић је међу студентима био омиљени професор, а међу колегама на Правном факултету у Београду и социолозима у Србији цењена личност. Његов прерани одлазак тешко је пао свима који су га добро познавали, уважавали као виспреног интелектуалца и волели као човека ведре природе и добре воље, који је око себе ширио позитивну енергију и добро расположење.